

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΤΟΥ ΖΩΡΖ ΜΠΙΝΤΑΣ

Η ΣΚΛΑΒΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΝΑΙ, είχε λάθει οριστικά πειά την απόφασι να διακόψη κάθε σχέσι με την "Εμμα. Κι' αυτή τη φορά ή διακοπή των σχέσεων τους θα ήταν τελειωτική, μετάκλητη. Και άλλοτε δοκίμασε ν' απαλλαγή από την ενοχλητική φίλη του. Την τελευταία, όμως, στιγμή, εκείνη κατώρθωνε πάντοτε, με τὰ χάδια και τὰ φιλιὰ της, να έκμηδενίση την θέλησί του, να τον κρατάη κοντά της. Άλλά τώρα, τελείωσαν πειά τὰ ψέμματα. Ο Πώλ έπρεπε ν' απαλλαγή από την τυραννία αυτή. "Ηθελε ν' αποκτήση την ελευθερία του. Και ήταν αποφασισμένος να κρατήσει την υπόσχεσι που έδωσε στον έαυτό του.

Κατά σύμπτωσιν, έπρεπε να φύγη το βράδυ της ημέρας εκείνης από το Παρίσι, για να πάη στην έπαρχία του να παρακολουθήση την κηδεία ενός θείου του, τον όποιον είχε κληρονομήσει. Θ' αναχωρούσε, λοιπόν, χωρίς ν' αποχαιρετήσει την "Εμμα, για ν' αποφυγή τις σκηνές. Από την έπαρχία θα της έστελνε ένα μεγάλο γράμμα — το τελευταίο γράμμα — για να της εξηγήση ποιοι λόγοι τον ανάγκαζαν να δώση ένα τέλος στο ρομάντσο της αγάπης τους. Κατόπιν θα πήγαινε για λίγο καιρό στο έξωτερικό, για να ξεχάση και για να δώση και στην "Εμμα την εύκαιρίαν να τον λησμονήσει.

"Η αλήθεια είναι, πώς ο Πώλ καταλάβαινε πολύ καλά ότι θα υπέφερε στην αρχή. "Ισως μάλιστα και να έκλαιγε... Ωστόσο, δεν θα υποχωρούσε τη φορά αυτή. Θα φαινόταν δυνατός ως το τέλος. Είχε φτάσει μάλιστα στο σημείο ν' αναρωτιέται αν την αγάπησε ποτέ με την καρδιά του την "Εμμα. "Η αλήθεια, βέβαια, είναι ότι αν δεν την συναντούσε κάθε μέρα, δεν μπορούσε να ήσυχάση. Κάθε απόγευμα, στις πέντε, τὰ βήματά του τον ώδηγούσανε μηχανικά σχεδόν στο σπίτι που έμενε ή φίλη του. Αυτό, όμως, ήταν πραγματική αγάπη; Ο Πώλ το θεωρούσε μάλλον αδυναμία, συνήθεια. "Εφτανε, κατά την γνώμη του, να κάνει τρεις-τέσσερες μέρες να διή την "Εμμα για να την ξεχάση...

Και όμως, ή γυναίκα αυτή, ή οποία δεν έπαιζε τώρα κανένα ρόλο στη ζωή του, του είχε πλημμυρίσει ολόκληρη την ύπαρξι από δώ και τρία χρόνια. Ο Πώλ δεν μπορούσε να φαντασθή τη ζωή χωρίς αυτήν. Ζούσε μονάχα για την "Εμμα, αδιάφορο αν εκείνη τον είχε μεταβάλει σε πτώμα, αν είχε υποτάξει την ελευθερίαν του στη δική της. Τον είχε μεταβάλει σ' ένα πλάσμα χωρίς βούλησι, σε σκλάβο της, σε μιά σβούρα που την γυρνούσαν όποιες ήθελε αυτή.

Ο Πώλ συναισθανότανε τόσο καιρό την μειονεκτική του θέσι, χωρίς να μπορή ν' αντιδράση. Του κάκου έβριζε τον έαυτό του και τον κατηγορούσε για δειλία και ανανδρία. Του κάκου ώρκιζόταν ότι θα έδιωχνε την "Εμμα, ότι θα διακόπτε κάθε σχέσι με την γυναίκα αυτή που τον κατέστρεφε. Μάταια και ανωφέλευτα αγωνιζότανε να κάνει «ένεσις αξιοπρεπείας και εγωισμού», όπως έλεγε. Κάθε μέρα, μόλις πλησίαζαν ή πέντε, ο Πώλ λησμονούσε τις ανδρικές αποφάσεις του κι' έτρεχε σαν τρελλός στο σπίτι της "Εmmas, υπνωτισμένος από την σατανική γοητεία της, έτοιμος να υπακούση σε κάθε νεύμα της, διατεθειμένος να κάνει και έγκλημα ακόμη αν του το διάτασσε αυτή...

Άλλά τώρα τελείωσαν πειά όλα. "Η "Εμμα δεν θα του βασάνιζε την ψυχή και το σώμα. Δεν θ' αποτελούσε πειάγι' αυτόν τον μοναδικό σκοπό της ζωής του.

Αυτές τις σκέψεις έκανε ο Πώλ ενώ τριγυρνούσε μόνος του στους δρόμους. Κάπου-κάπου παραμιλούσε. Οί διαβάτες γύριζαν το κεφάλι τους και τον κύτταζαν κατάπλη-

κτοι... Ξαφνικά, ο Πώλ βρέθηκε έξω από την πόρτα του σπιτιού της "Εmmas, χωρίς να το καταλάβη ούτε ο ίδιος. Μηχανικά, έβγαλε το ρολόι του: ήταν ή ώρα πέντε. "Ενα σκοτεινό ένστικτο τον είχε οδηγήσει εκεί... Και όταν σήκωσε το κεφάλι του και είδε την "Εμμα να του χαμογελά στο παράθυρο, κατάλαβε ότι ήταν πολύ άργα πειά για να ύπισθοχωρήση... Θα ύποχρεωνότανε, λοιπόν, να της πη προφορικώς εκείνα που ήθελε να της γράψη...

—... Αποφάσεις, λοιπόν, Πώλ, να φύγης;...

— Ναι, απόψε το βράδυ, με το τραίνο των έντεκα...

— Μά είναι άπόλυτος ανάγκη να κάνης το ταξιδάκι αυτό; Ο θείος σου δεν μπορεί να κηδευτή και χωρίς έσένα;

— Τί είναι αυτά που λες, "Εμμα;... Έξ' άλλου, θα λείψω μονάχα δυο μέρες...

"Η "Εμμα έκανε ένα μορφασμό πείσματος. "Εμεινε λίγο συλλογισμένη και ύστερα, περνώντας τα μπράτσα της γύρω από τον λαιμό του Πώλ, του είπε με τὰ χείλη κολλημένα σχεδόν στο στόμα του:

— Πάρε με μαζί σου, Πώλ! Μη μ' αφήνης εδώ μόνη!

— Δεν μπορεί να γίνη αυτό, "Εμμα! ψιθύρισε ο Πώλ, κλείνοντας τὰ μάτια του. Συλλογίσου ότι εκεί κάτω θα είναι όλοι οί συγγενείς μου. άνθρωποι στενόμυαλοι και συντηρητικοί...

Καταλαβαίνεις, λοιπόν, τί σχόλια θα δημιουργηθούν εις βάρος μου...

"Η "Εμμα άλλαξε τακτική. Βλέποντας ότι δεν μπορούσε να συγκινήση τον Πώλ με τὰ χάδια, άρχισε να κλαίη... Ο Πώλ έβραζε όλα τὰ δυνατά του για να φανή άντρας ως το τέλος. Τὰ δάκρυα της "Εmmas τον έκαναν να νοιώθη ανύποφορο πόνο στην καρδιά... Για μιά στιγμή τον κυρίευσε ή τρελλή επιθυμία να ματαιώση το ταξίδι του, να μείνη κοντά στην "Εμμα. "Η σκέψις, όμως, αυτή τον έκανε να αισθανθή ντροπή για τον έαυτό του. Και το όδυνηρό αυτό συναισθημα τον ώπλισε με το απαραίτητο θάρρος για ν' απαλλαγή από το παράφορο άγκυλισμα της "Εmmas και να φύγη.

— Θα σου γράψω μόλις φτάσω στην έπαρχία! της είπε, κλείνοντας γρήγορα-γρήγορα την πόρτα από πίσω του.

Της έγραψε, πράγματι. Της έγραψε ότι έπρεπε να τον λη-

σμονηση, ότι ή διακοπή των σχέσεων τους ήταν οριστική, ότι δεν μπορούσε πειά να ύποφέρει περισσότερο την σκλαβιά αυτή, ή οποία έκμηδενίσε τον ανδρικό εγωισμό του... Και, άφοϋ ταχυδρόμησε την έπιστολή, πήγε στη Χάθη, μπήκε σ' ένα καράβι και άρχισε να ταξιδεύη... να ταξιδεύη...

"Οπου, όμως, και αν πήγε, κάτω απ' όλους τους ούρανους, σ' όλες τις χώρες που περιηγήθηκε προσπαθώντας να ξεχάση την "Εμμα, ή εικόνα της αγαπημένης γυναίκας ήταν διαρκώς μπροστά του, τον κυνηγούσε με πείσμα παντού.

Ο Πώλ θα ήθελε πολύ να διώξη από κοντά του την σκιά αυτή, που τον άκολουθούσε ζοπίσω. Άλλ' ή "Εμμα βρισκότανε πάντοτε δίπλα του, άόρατη και ζωντανή συγχρόνως. Του κάκου ο Πώλ αγωνιζότανε ν' άφοσιωθή σ' άλλες γυναίκες, να πιστέψη σ' άλλες χίμαιρες. "Εκείνη είχε σκεπάσει ολόκληρο τον κόσμο με την προσωπικότητά της. Όλα φαινότανε στον Πώλ κρύα και άνοστα, χωρίς κανένα ενδιαφέρον, ένα τρομαχτικό κενόν ύπηρχε γύρω του το όποιο μονάχα "Εκείνη θα μπορούσε να συμπληρώση!

Και ο Πώλ ξαναγύρισε στο Παρίσι, άπογοητευμένος από το ταξίδι του. Προσπάθησε να επαναλάβη την παλιά ζωή του, τις παλιές του συνήθειες. Σχετίστηκε και πάλι

Η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΟΣΟΙ ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ;

Σε κανένα ίσως άλλο μέρος του κόσμου, δεν επικρατεί η άγραμματοσύνη που βασιλεύει απ' άκρη σ' άκρη στην απέραντη Κίνα. Κατά τους υπολογισμούς της κυβέρνησης του Νανκίν, υπάρχουν σήμερα στην Κίνα διακόσια δλόκληρα εκατομμύρια ανθρώπων που ούτε να διαβάσουν, ούτε να γράφουν ξέρουν. Εκτός αυτών, υπάρχουν τριάντα τουλάχιστον εκατομμύρια παιδιών, αγόρια και κορίτσια, που δεν έπαιξαν ποτέ το πόδι τους στο σχολείο. Τελευταία λοιπόν, η κυβέρνηση του Νανκίν, για να περιορίσει κάπως το τεράστιο αυτό κύμα της άγραμματοσύνης, αποφάσισε να λάβει ριζικά μέτρα. Σύμφωνα με το κυβερνητικό πρόγραμμα, θα ιδρυθούν σε κάθε επαρχία από σαράντα σχολεία, στα οποία θα φοιτούν υποχρεωτικώς οι ενήλικοι αγράμματοι, και σε κάθε Δήμο είκοσι κυβερνητικά σχολεία για τα παιδιά. Οι ενήλικες θα φοιτούν στα σχολεία επί έξη χρόνια, επί μιά-δυό ώρες την ημέρα, ως ότου να πάρουν το δίπλωμά τους, το οποίο θα τους ονομάζει «πολίτας της εποχής». Για τα σχολεία αυτά ειδική επιτροπή, κατήρτισε ένα νέο κινέζικο αλφάβητο απλοποιημένο.

ΕΙΝΕ ΩΦΕΛΙΜΕΣ Η ΔΙΑΙΤΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΡΟΦΗΣ;

Πρέπει να δυσπιστή κανείς κατ' αρχήν σε κάθε δίαιτα αδυναμίας — ή ξανανειώματος — ή όποια προϋποθέτει περιορισμούς της τροφής. Το πρώτο όρατο αποτέλεσμα που φέρνουν ή δίαιτες αυτές είναι η δημιουργία ρυτίδων — λογικό αποτέλεσμα της συστολής, του «μαζώματος» της επιδερμίδας.

Με τους φίλους που είχε εγκαταλείψει άλλοτε, άφωσιώθηκε στην εργασία του, ξενυχτούσε κάθε βράδυ στα καμπαρέ... Και όλα αυτά τα έκανε για να ξεχάσει την "Εμμα. Του κάκου όμως. Τίποτα δεν μπορούσε να τον απασχολήσει σοβαρά. Το Παρίσι του φαινόταν σαν ξένο. Όλα του ήσαν αδιάφορα. Υπέφερε επειδή του έλειπε κάτι. Και αυτό το κάτι ήταν **Ε κ ε ί ν η**.

Ωστόσο, δεν μπορούσε να ξαναγυρίσει κοντά της... Καταλάβαινε ότι δεν έπρεπε να το κάνει αυτό... Την είχε εγκαταλείψει, της είχε γράψει ότι όλα τελείωσαν μεταξύ τους... Έξ' άλλου, δεν ήξερε τί απέγινε ή "Εμμα από την εποχή εκείνη...

"Ας είνε, όμως, πόσο θα την αγαπούσε αν την ξανάβρσκε!... Θα την έλάτρευε με μεγαλύτερο πάθος...

Και ο Πάβλ άρχισε να ζη με το μεθυστικό όνειρο της συμπαιώσεως. Και όσο καταλάβαινε ότι αυτό ήταν κάτι τή άπραγματοποίητο, τόσο περισσότερο άφωσιωνόταν στην χίμαιρα αυτή... Ξαναζούσε όλες τις ώρες και τις στιγμές των σχέσεών του με την "Εμμα. Η αναπόλησις αυτή του ήταν όδυνηρή και γλυκεία συγχρόνως...

"Ενα βράδυ, ο Πάβλ, άφου πέρασε δλόκληρο τή απόγευμά του μόνος στο δωμάτιό του, βγήκε έξω σαν τρελλός...

Μιά άγνωστη δύναμις, ένα σκοτεινό ένστικτο τόν έσπρωχνε προς ένα δρόμο τόν όποιο γνώριζε πολύ καλά...

Τά βήματά του τόν ώδήγησαν έξω από τή σπίτι της "Εμμάς...

Και ο Πάβλ, άνίκανος πειά να συγκρατηθή, να επιβληθή στον έαυτό του, χτύπησε τή κουδοϋνι της πόρτας και περίμενε να τή ανοίξουν... Περίμενε, άποφασισμένος να παρακαλέση, να καθικετεύση τήν "Εμμα, γονατισμένος μπροστά της και με δακρυσμένα μάτια, να τόν λυπηθή, να ξεχάσει τή προσβολή που της έκανε και να τόν ξαναπάρη κοντά της, γιατί δεν θα μπορούσε να ζήση χωρίς αυτήν!...

GEORGES BIDACHE

δος.

Η νηστεία έξ' άλλου κουράζει και καταπονεί τόν οργανισμό και μόνο ίσως υπό τήν επίβλεψη ένός γιατρού μπορεί να τήν επιχειρήση κανείς, κάνοντας συγχρόνως αναλύσεις για να ξεακριβώση τις διαταράξεις που μπορεί τυχόν να προκαλέση και ή όποιες συχνά είνε δλέθριες. Αυτός που θέλει να νηστέψη για ν' άδυνατίση, πρέπει να υποβάλλεται σε διατυπώσεις που ποικίλλουν αναλόγως της εποχής και της χώρας που ζή και να κάνει μιά δίαιτα καθαρτική, ή όποια διευκολύνει τήν διάλυσι τού περιττού λίπους και έμποδίζει τις δηλητηριάσεις. Απαιτείται τέλος μιά πειθαρχία άυστηρή και μιά βαθμιαία πρόοδος πριν ξαναγυρίση στην κανονική τροφή.

ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ ΕΧΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑ;

Ο Άμερικανός φιλόλογος, καθηγητής Γκάρνερ, θέλοντας να ξεακριβώση αν οι πίθηκοι έχουν δική τους γλώσσα με τήν όποια συνεννοούνται μεταξύ τους, έχει εγκατασταθή πρό τεσσαρακονταετίας στο Γκάμπον της Άφρικης και εκεί, μέσα στο παρθένο δάσος, άνάμεσα στις βανανιές, εγκατέστησε ένα παρατηρητήριο, τή όποιο ώνόμασε φρούριο Γορίλλας.

Η «Έφημερίς του Ουεστμίνστερ» δημοσίευσε τελευταία ένα άρθρο άυτού του σοφού, ό όποιος έκθέτει σ' αυτό τ' άποτελέσματα τών παρατηρήσεών του. Μολοντί ο Γκάρνερ ζή τόσα χρόνια τώρα στη ζούγκλα, ώστόσο, καθώς φαίνεται από τήν άρθρο του, προχωρεί με δυσκολία στο έργο του. Μά δεν άπελπίζεται και κατώρθωσε ως τώρα να ξεακριβώση τή σημασία ώρισμένων κραυγών τών πιθήκων, — και προπαντων αυτών που έκφράζουν τήν πείνα τους ή τή αίτησήματά τους: στοργή, ευχαρίστησι, θυμό, άνησυχία κτλ.

Έκτός άυτού, ο Γκάρνερ προσπάθησε ν' αναπαραγάγη με ειδικά φωνοληπτικά μηχανήματα τις κραυγές αυτές, έτσι που να μπορέση νάρθη σε συνεννόησι με τούς πιθήκους ή να έλέγη τή σημασία τους. Και πραγματικά, πολλές φορές έπέτυχε τή σκοπό του. Μιά μέρα, π. χ., καθώς τή φωνοληπτικό του μηχανήμα έβγαλε μιά κραυγή που στην γλώσσα τών πιθήκων σημαίνει κίνδυνο, είδε όλους τούς πιθήκους της περιοχής να μαζεύωνται γύρω του άνήσυχτοι και τρομαγμένοι.

Ο καθηγητής Γκάρνερ παρακολούθησε επίσης μονολόγους μεταξύ τών πιθήκων, μά δεν κατώρθωσε άκόμη να ξεακριβώση τή σημασία τους. Έλπίζει όμως να συμπληρώση τή έργο του πολύ γρήγορα, χάρις στην πρόοδο της φωνοληψίας που σημειώθηκε τελευταία. Γι' αυτό τή λόγο μάλιστα εγκατέλειψε πρό όλίγου καιρού τή ζούγκλα του και πήγε στην Άμερική για να προμηθευθή τή πιο τελειοποιημένα φωνοληπτικά μηχανήματα.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΑΙ «ΠΕΡΙΠΟΛΟΙ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ»;

Αί περίπολοι τών πάγων αποτελούνται από ειδικά άμερικανικά πλοία και έχουν ως έργο ν' ανακαλύπτουν τούς όγκοπάγους και να τούς υποδεικνύουν στους ναυτιλλομένους.

Αυτή τήν άποστολή τήν ανέλαβε ή κυβέρνηση τών Ηνωμένων Πολιτειών μετά τήν τρομερή καταστροφή του «Τιτανικού», ό όποιος ως γνωστόν κατεποντίσθη λόγω της συγκρούσεώς του μ' έναν όγκόπαγο. Κάθε κράτος όμως συνεισφέρει για τόν σκοπό αυτόν ένα ώρισμένο ποσό, αναλόγως τών πλοίων που ταξιδεύουν υπό τήν σημαία του στην επιτηρουμένη ζώνη.